

uprave Jernej Božič, prof. dr. Janko Kotnik, oblastno-upravni uradnik dr. Kukman, inž. Lambert Muri in M. Kranjc. V razsodišče so se izvolili: oblastni komisar dr. Leskovar, mestni župan dr. Juvan, ravnatelj bogoslovja kanonik dr. Cukala, monsignor I. Vreže in notar dr.

Bartol. Odbor se je tako konstituiral: predsednik dr. Franc Kotnik, tajnik M. Kranjc, blagajnik Jernej Božič. Oživiljena »Slov. Straža« v Mariboru bo šla na delo ter bo imela nalogo, da daje pobudo za obnovljenje našega obrambnega društva v celi mariborski oblasti.

100 stenskih slik (Tiskarna sv. Cirila v Mariboru).

10 raznobojnih vrtnic (Ivan Jemec, vrtnar, Maribor, Razlagova ulica).

Kdo bo deležen teh daril?

Oni presrečni, ki bodo izžrebani dne 24. marca 1929.

25.000 Din

redne nagrade razdelimo za Velikonoč agitatorjem in naročnikom „Slovenskega Gospodarja“.

Nagrade obsegajo sledeča darila:

Kmetijski stroji in potrebščine:

- 1 komplet železni plug -tvrška: Ivan Hayny, Maribor, Aleksandrova 41);
- 1 brani in 10 nožev (vinjekov) (tvrška: Koražija Ivan, Maribor, Aleksandrova cesta 42);
- 1 kletarske potrebščine (tvrška: Miovič Peter, Maribor, Kopitarjeva ulica);
- 1 konjska vprega (tvrška: Kravos Ivan, Maribor, Aleksandrova cesta, Slomškov trg 6).

Poljedelske potrebščine:

- 1 vreča travnega semena (M. Bérdajs, trgovec, Maribor);
- 1 vreča deteljnega semena (J. Weiss, trgovec, Maribor);
- 1 vreča galice (Posch Ivan, trgovec, Maribor, Koroška cesta);
- 1 vreča žvepla (Gusel Leopold, trgovec, Maribor, Koroška cesta).

Obleka in obuvale:

- 1 par čevljev (po številki) in štiri pare podplatov (Karo, Maribor, Koroška cesta);
- 1 dežni plašč (po velikosti) (Ornik L., Maribor, Koroška cesta);
- 1 blago za dve ženski obleki (Poš Anton, Maribor, Aleksandrova cesta 27);
- 1 dežnik in 1 par čevljev (Lah Jakob, Maribor, Glavni trg 2);
- 1 blago za 1 moško obleko (Majer Franjo, Maribor, Glavni trg);
- 1 blago za 1 moško obleko (Preac Jakob, Maribor, Gosposka 8);
- 1 izdelana moška obleka (Macun Anton, Maribor, Gosposka 10);
- 10 volnenih ogrinjal (Ivan Trpin, Maribor, Glavni trg 12);
- 6 moških srajc (Pregrad, Trgovski dom v Mariboru, Aleksandrova cesta 25);
- 2 odeji (koca) (Gajšek Martin, Maribor, Glavni trg 14);
- 3 moške klobuke (Auer Anton, Maribor, Vetrinjska ulica);
- 1 blago za obleko (Jančič Karl v Mariboru);
- 1 otroška obleka s čevlji (Turad, Maribor, Aleksandrova cesta).

Gospodinske potrebščine.

- 1 kmetijska lončena peč (s svetniki) (Heričko Pavel v Mariboru);
- 1 karton sladkorja (Miloš Oset, Maribor, Glavni trg);
- 3 kuhinjske posode (Vicek F., Maribor, Glavni trg);
- 3 kuhinjske posode (Andraschitz, Maribor, Koroška cesta);

- 1 sobne svetilke (Kovačič Ivan, Maribor, Koroška cesta);
- 2 lepa stola (Zelenka, Maribor, Ulica 10. oktobra);
- 2 kg fine kave (Jaš in Lesjak, Maribor, Ulica 10. oktobra);
- 1 štok sladkorja (Klanjšek in Penič v Mariboru, Vetrinjska ulica);
- 1 zaboj »Zlatorog«-mila (Zlatorog, Maribor);
- 1 bakreni kotel (tvrška Weiss, kotlar v Mariboru, Trg Svobode);
- 1 kavni servis za 6 oseb (Ivan Strupi v Celju).

Razno.

- 2 ogledali za kmetijske sobe (»Kristal« v Mariboru);
- »Torpedo«-svetilka za kolo in druge potrebščine (Neger Franc, Maribor, Vetrinjska ulica);
- 1 ljudske potrebščine, milo, krtače i. t. d. »Luna«, Maribor, Aleksandrova);
- 1 ljudske potrebščine (Kormann, Maribor, Gosposka ulica);
- 1 budiljka (Bureš Josip, Maribor, Vetrinjska ulica);
- 1 stenska ura (Jan Ignacij v Mariboru, Grajski trg 4);
- 4 pnevmatike za biciklje (F. Lepoša, zaloga koles, Maribor, ob velikem mostu);

V NAŠI DRŽAVI.

V mestu Pirot v bližini bolgarske meje so se vršila med odposlanci naše države in Bolgarije posvetovanja zaradi ureditve obmejnih odnošajev med našo in bolgarsko državo. Pri tej priliki se je dosegel popoln sporazum radi dvojnih lastnikov.

Jugoslovansko-grška prijateljska pogodba je že sestavljena in bo v kratkem podpisana.

Netranji minister je razpustil nacionalistične organizacije: Orjuno, Hanao (hrvatska nacionalistična organizacija) in Srnao (srbska nacionalistična organizacija).

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Papaž je sprejel te dni slovesno zastopnike raznih držav. Pri tej priliki se je zahvalil zastopnikom, ker so poročali točno svojim vladam glede rešitve rimskega vprašanja in so na ta način pri-

Kdo pride v poštev pri žrebanju?

1. Agitatorji »Slovenskega Gospodarja« za vse tekom leta 1928 in 1929 dobljene naročnike in sicer za vsakega posebej, ki je plačal vsaj polletno naročnino. Njihov imenik in število imamo pripravljeno.

2. Naročniki »Slovenskega Gospodarja«, ki imajo plačano naročnino naprej vsaj do 1. julija 1929. Oni, katerim naročnina preje poteče, naj jo hitro obnovijo in plačajo vsaj toliko, da bo naročnina znašala do dne 1. julija 1929.

Tudi novi naročniki, četudi le četrtletni, ki plačajo vsaj 9 dinarjev za drugo četrtletje 1929, pridejo v poštev.

Nikomur pa se ni treba prijavljati za žrebanje, ker imamo itak seznam samih. Kdaj objavimo imena izžrebanih? V velikonočni številki, ki bo imela poleg rednih slik še posebno velikonočno prilogo Januša Goleca, bodo objavljena vsa imena izžrebanih.

Zato se naj čimpreje vsaka hiša naroči na »Slovenskega Gospodarja«!

Kako naročiš?

Na vsaki pošti imajo prazne položnice. Stane 25 par. Napiši jo kakor vsako drugo položnico, dostavi le še čekovno številko »Slovenskega Gospodarja« — 10.603. Kdor pa tega ne zna, ali mu tega pošta ne pokaže, naj pošlje naročnino po poštni nakaznici. Najbolje je denar naprej poslati, ker se tedaj začne takoj redno pošiljati »Slovenski Gospodar« in si prav gotovo takoj v seznamu onih, ki pridejo v poštev pri žrebanju!

Da bo vesela Velika noč, naročite si »Slovenskega Gospodarja«!

pomogli, da se je javno mnenje celega sveta zavzelo za rešitev. Posebno je še naglasil sv. Oče, da je bil ta sprejem zastopnikov njegov najsrečnejši, kar jih je imel na papeškem prestolu.

Predsednik čehoslovaške republike Masaryk, ki je obhajal te dni 79letnico. Rodil se je 7. 3. 1850.

Revolucija v Mehiki. V Mehiki je izbruhnila zadnje dni revolucija, ki je imela skrajno lepe uspehe napram sedajnim vladnim nasilnežem. V rokah ustanov so že bila nekatera važna mesta in železniška križišča. Poveljstvo nad vladnimi četami je prevzel bivši predsednik znani Calles. Po najnovejših poročilih je revolucionarno gibanje v glavnem zatrto in se gibljejo vstasi samo še v severnih delih države. Ako je dosegla mehikanska vlada res popolno zmago nad uporom, bodo mehikanski katoličani izpostavljeni novim preganjanjem.

Svet Društva narodov je imel pretekli teden zasedanje v Ženevi. Za to zasedanje je vladalo veliko zanimanje, ker je bila napovedana razprava o varstvu narodnih manjšin. To razpravo sta povzročila nemški zunanji minister dr. Stresemann in zastopnik ameriške Kanade pri Društvu narodov Dandurand s svojimi predlogi o postopanju s pritožbami narodnih manjšin. V razpravi o narodnem manjšinskem vprašanju so poleg imenovanih dr. Stresemanna in Danduranda na zborovanju tudi govorili zunanji minister Poljske grof Zaleski, Anglije lord Chamberlain in Francoske Briand. V Ženevi so takoj uvideli, da Nemci izrabljajo vprašanje o varstvu narodnih manjšin za to, da utrdijo nemški položaj ter pomnožijo nemški vpliv po raznih državah, zlasti po slovanskih, kjer so nemške manjšine precej močne. Če pa so Nemci v položaju, da bi morali slovanski manjšini dati njene pravice, pa tega nočejo storiti. To velja zlasti za Koroško, kjer nemška večina neusmiljeno tlači slovensko manjšino. Stališče slovanskih držav glede na narodno-manjšinsko vprašanje je dobro tolmačil in spretno branil poljski zunanji minister grof Zaleski. V tem vprašanju postopajo vzajemno države male antante: Jugoslavija, Čehoslovaška in Rumunija, s Poljsko in Grčijo. Dejanski uspeh razprave pred svetom Društva narodov v Ženevi je bil ta, da se je izvolil odbor trojice: Chamberlaina, Španca Quinonesa in Japonca Ađači-a-ki bode vse predloge o varstvu narodnih manjšin proučil ter sestavil o tem poročilo za zasedanje Društva narodov v mesecu juniju.

Prejšnji ameriški predsednik Gooldge.

Novi predsednik Zedinjenih držav v Ameriki Herbert Hoover.

brodelno društvo. Bog sam pa jo je še vrhu tega vzel v svojo šolo, v kateri naj bi se še bolj usposobila za delo usmiljenja med bolniki in siromaki. Njen mož je namreč štiri leta pred smrtjo precej težko zbolel in je bil skrajno v svoji boleznini silno nemiren in nepotrpežljiv. Ljubeča žena mu je skazovala še tem več zvišene in posvečene ljubezni, bila je z njim tako prijazna in potrpežljiva, tako ga je znala tolažiti, da se je mož polagoma čisto umiril in vdal v božjo voljo ter je naposled umrl vzgledne krščanske smrti.

Svojega edinega sina je tako izvrstno vzgojila, da je kmalu dobil odlično službo. Sama pa se je hotela čisto žrtvovati za reveže in bolnike. Da bi bila za to lepo delo čisto prosta, se je zavezala z obljubo, da hoče ostati vdova in ne več stopiti v zakon. Kmalu je prišla v stik s sv. Vincencijem Pavelskim, velikim apostolom krščanske ljubezni, ki je bil od tistega časa naprej njen duhovni vodnik. Pod vodstvom sv. Vincencija se je njeno srce še bolj vnelo za usmiljenost in dobrodelnost, in hotela se je enkrat za vselej z obljubo zavezati, da bo vse življenje posvetila delom krščanske ljubezni. Sv. Vincencij tega ni kar pustil, temveč jo je eno leto preskušal in šele po preteku tega leta je smela napraviti obljubo in sv. Vincencij jo je sprejel kot svojo sodelavko. Najprej jo je pošiljal ven na deželo k takoimenovanim »družbam krščanske ljubezni«. Tu je zbirala žene in dekleta ki so bile članice teh družb, jih je podučevala, kako je treba streči bolnikom in jim pomagati, zraven pa jih je s svojo toplo besedo znala navdušiti, da se začele vršiti svojo lepo nalogo. Ustanovila je veliko takih družb na novo, nazadnje tudi v Parizu, kjer je bila bedna še večja in pomoč še nujnejša kakor na deželi.

Kmalu pa se je pokazalo, da članice teh družb ne zmorejo vsega dela, ki je bilo potrebno v službi bolnikom. Sveti Vincencij je sprevidel, da so potrebne strožnice, ki bi proste vseh drugih skrbi in opravkov, se žrtvovale edino postrežbi bolnikom. Ponudilo se mu je za to nekaj kmečkih deklet. Da bi se vzgojile k pravi pobožnosti in milosrčnosti, in da bi se naučile pravilno streči bolnikom in da bi bile vedno pripravljene za to službo, je sv. Vincencij ta dekleta združil v cerkveno družbo, njim na čelo pa je postavil Ludoviko Marijak. Tako se je leta 1633 v hiši blažene Ludovike začela družba hčera krščanske ljubezni ali usmiljenih sester.

Družbi se je kazalo vedno več nalog in dela. Sv. Vincencij jim je nalagal eno delo za drugim: oskrbovanje kaznjencev, skrb za kužne bolnike, strežba ranjenim v vojski, nego ubogih pariških najdenčkov. Ni še preteklo mnogo let, in družba usmiljenih sester je uspešno delovala že na 30 krajih Francije. Vse je pa modro in ljubeznivo vodila mati Ludovika. Kako lepo je znala učiti in navduševati svoje duhovne hčerke! — »Vi iščete bolnike«, jim je pravila, »kakor je delal božji Odrešenik. Ali ste tedaj že pomislile, drage hčere, kaj se pravi delati to, kar je delal Bog? Ali ni potrebno, da ste radi tega popolne, pra-

ZA NEDELJO

Ludovika Marijak.

Spominski dan 15. marea.

Narodila se je Ludovika leta 1591 iz staroslavne francoske plemiške rodbine. Ker ji je dobro mater zelo zgodaj pobrala smrt, je bila vzgojena v samostanu. Vzgoja je bila zelo skrbna in je šla za tem, da se je deklica izobrazila v raznih znanostih, veliko bolj pa se je gledalo na plemenitost duše in na krščansko življenje. Ta skrbna vzgoja je imela pri doraščajoči Ludoviki take uspehe, da jo je oče v svojem testamentu imenoval »svojo največjo tolažbo na zemlji, dano mu od Boga za uteho v bridkostih življenja.«

Ko je prišel za Ludoviko čas, da bi si izbrala svoj stan, je najprej imela željo in namen stopiti v samostan kapucink.

Nek preudaren redovnik pa, ki ga je vprašala za svet, je bil mnenja, da je preslabotnega zdravja in ji je rekel: »Mislim, da ima Bog z vami druge namene.« Ludovika je poslušala in je čez nekaj časa stopila v zakon s kraljevim tajnikom Antonom Le Gra, ki je bil iz družine, v kateri so na poseben način izvrševali dela krščanske ljubezni in usmiljenja.

Ker je bila že sama zelo usmiljenega in dobrotljivega srca in ko je še prišla v družino, kjer je milosrčnost bila družinska navada, se je mlada gospa čisto posvetila krščanskemu usmiljenju. Ne da bi zanemarjala svoje domače dolžnosti, je obiskovala bolnike po vsej soseščini, jim je donášala hrano in zdravila, jim je postiljala postelje, jih tolažila, jih pripravljala na sprejem sv. zakramentov in skrbela za dostojen pogreb. Da bi lahko omilila tem več bede, je še tudi druge gospe navduševala za usmiljenost in je ustanovila nekako do